

PROGRAM

ZAMEK BISKUPI W LIDZBARKU WARMIŃSKIM
ODDZIAŁ MUZEUM WARMII I MAZUR W OLSZTYNIE

Zamek Muzyki

1 czerwca – 7 grudnia 2025

**ZAMEK BISKUPI W LIDZBARKU WARMIŃSKIM
ODDZIAŁ MUZEUM WARMII I MAZUR W OLSZTYNIE**

ZAMEK MUZYKI

1 CZERWCA – 7 GRUDNIA 2025

Lidzbark Warmiński 2025

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
pochodzących z Funduszu Promocji Kultury – państwowego funduszu celowego,
w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca.

Autor fotografii: Radosław Niemczynowicz

Zamek Biskupi w Lidzbarku Warmińskim
Oddział Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie
Plac Zamkowy 1, 11-100 Lidzbark Warmiński

www.lidzbark.muzeum.olsztyn.pl

www.facebook.com/zameklidzbark

Zbudowany w latach 1350-1401, jest jednym z najcenniejszych średniowiecznych zamków ceglanych w Europie. Od połowy XIV wieku do 1795 roku był główną rezydencją biskupów warmińskich, którzy w swoim warmińskim dominium sprawowali władzę kościelną i świecką. Od pokoju toruńskiego, w 1466 r., do rozbiorów Polski, zamek wraz z Warmią był w rękach polskich, pod opieką Rzeczypospolitej.

Zamek wraz z murami obronnymi jest dziełem monumentalnej architektury gotyku ceglanego, łącząc walor obronny z reprezentacyjnym. Wywodzi się tradycji zamków konwentualnych państwa krzyżackiego, stanowiących na tle europejskim unikatową, charakterystyczną grupę. Spośród zachowanych zamków w tej grupie, zamek biskupów warmińskich w największym stopniu spełnia kryterium zachowania autentyzmu i integralności substancji zabytkowej. Wnętrza nakryte są dekoracyjnymi sklepieniami: krzyżowożebrowymi w piwnicach, oraz gwiaździstymi w pomieszczeniach reprezentacyjnych. W salach piętra mieszkalno-reprezentacyjnego i na ścianach górnych krużganków zachowały się cenne, w większości gotyckie malowidła o bogatym programie ikonograficznym. Zachowane malowidła ściennie z XIV i XV wieku w komnatach piętra reprezentacyjnego oraz piętra gotyckich krużganków dziedzińca nigdzie indziej nie przetrwały w takiej skali, o takim bogactwie treści i poziomie artystycznym, zespół malowideł krużganka nosi cechy kręgu artystów związanych z dworem cesarskim w Pradze.

Zamek ma również cenne nawarstwienia nowożytne, to głównie kaplica zamkowa, z zachowaną gotycką strukturą sklepień z

narzuconym, jednorodnym wyposażeniem rokokowym, fundacji biskupa Adama Stanisława Grabowskiego, z połowy XVIII wieku.

Wyjątkowym przykładem zachowania żywej tradycji zamku mimo zmian historycznych i własnościowych jest fryz z herbami kolejnych biskupów, zapoczątkowany w połowie XVII wieku, aktualizowany do dziś, w Wielkim Refektarzu zamku.

Wyjątkowa w skali kraju pozycja biskupa warmińskiego sprawiała, że godność tę sprawowali najwybitniejsi przedstawiciele elity kościelnej i państwowej.

Wśród rezydujących na zamku biskupów byli wybitni uczeni, mężowie stanu, humaniści,

**ZAMEK BISKUPÓW
WARMIŃSKICH
W LIDZBARKU NA WARMII
TO JEDEN Z NAJWYBITNIEJSZYCH
PRZYKŁADÓW GOTYCKIEJ
ARCHITEKTURY
REZYDENCJONALNO-OBRONNEJ
W POLSCE, O NAJLEPIEJ
ZACHOWANEJ ORYGINALNEJ
SUBSTANCJI ZABYTKOWEJ
ORAZ WYSTROJU WNĘTRZ.**

Małgorzata Jackiewicz-Garniec
Kustosz zamku w Lidzbarku Warmińskim

m.in.
Stanisław
Hozjusz,

Jan Dantyszek, Marcin

zatrudniani byli też kompozytorzy. Kaplica

Kromer i Ignacy Krasicki. Mieszkańcem zamku był też Mikołaj Kopernik, który pełnił funkcję nadwornego lekarza biskupów warmińskich i tu, na lidzbarskim zamku napisał „Komentarzyk” gdzie zawarł podwaliny teorii heliocentrycznej.

Po rozbiorach Rzeczypospolitej, zamek opuścili biskupi. W latach 1859-1932 mieścił się w nim Sierociniec Fundacji św. Józefa. Od połowy XIX w. gotycka rezydencja stała się przedmiotem zainteresowania historyków i konserwatorów. Pierwsze prace restauratorskie przeprowadzono w latach 1927-1936 pod kierunkiem architekta Karla Haukego, proces restauracji trwa do dziś. W 1933 roku utworzono na zamku muzeum. Lidzbarski zamek przetrwał II wojnę światową prawie nienaruszony. Od 1964 roku jest siedzibą oddziału Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie. W 2018 roku otrzymał tytuł Pomnika Historii.

Muzyka gościła na zamku od początku, wielu biskupów miało własne zespoły muzyczne,

zamkowa do dziś ma oryginalne, czynne organy piszczalkowe. Marcin Kromer (biskup w latach 1569-1589), znany jako autor fundamentalnych dzieł historycznych i encyklopedycznych na temat Polski, napisał również traktat muzyczny Musicae elementa w dwóch częściach, wydany w Krakowie w 1532 roku, podręcznik

elementarnych zasad muzyki. Szymon Rudnicki (biskup warmiński w latach 1604-1621) zatrudniał włoskiego kompozytora Giovanni Battistę Cocciołę, który najpierw zatrudnił się jako śpiewak-alt w kapeli króla Zygmunta III Wazy, a ok. 1606 roku trafił na służbę na dwór biskupa warmińskiego, tworząc tu muzykę, dziś dzięki badaniom prof. Marcina Szelesta z Akademii Muzycznej w Krakowie, ponownie, z powodzeniem wykonywaną.

A dziś od ponad 20 lat, na przełomie lipca i sierpnia w zamku odbywa się festiwal muzyki dawnej VARMIA MUSICA, połączony z warsztatami ACADEMIA VARMIA MUSICA.

Większość odwiedzających zamek w Lidzbarku
Warmińskim, w czasie, gdy rozbrzmiewa w nim
muzyka, artyści muzycy i melomani, twierdzą, że

recitale, koncerty w jego ponad sześćsetletnich
murach, brzmią wyjątkowo, najpiękniej.

**CYKL „ZAMEK MUZYKI”
TO SERIA RECITALI
INSTRUMENTALNYCH
I WOKALNYCH,
ORGANIZOWANYCH
W HISTORYCZNYCH MURACH
ŚREDNIO-WIECZNEGO ZAMKU
BISKUPIEGO W LIDZBARKU
WARMIŃSKIM,
ODDZIAŁU MUZEUM WARMII
I MAZUR W OLSZTYNIE.**

Marek Niewiedział

Od 1 czerwca do 7 grudnia 2025 roku, zawsze w niedzielę, o godzinie 17.00 zapraszamy na recitale artystów muzyków specjalizujących się w grze na historycznych instrumentach i w interpretacjach dzieł dawnych mistrzów. Każdy z koncertów ma niepowtarzalną dramaturgię i stanowi odzwierciedlenie różnorodnych postaw muzyków wobec tak pojemnego pojęcia jakim jest tzw. muzyka dawna. Wykorzystanie podczas tych wydarzeń zabytkowych instrumentów, m.in. klawesynu czy niedawno odrestaurowanych organów w kaplicy zamkowej pochodzących z 1760 roku, pozwolą ożywić i przywrócić dawne tradycje muzyczne.

Od wielu lat lidzbarski Zamek odgrywa kluczową rolę w kultywowaniu i upowszechnianiu najwybitniejszych przejawów sztuki muzycznej zarówno w okresie świetności historycznej Warmii, jak i współcześnie. Gruntowna rewitalizacja tego niezwykłego obiektu, przeprowadzona w ostatnich latach, przyciąga do regionu rzesze turystów krajowych i zagranicznych, stwarzając tym samym wyjątkową okazję do prezentacji i popularyzacji najwybitniejszych dokonań muzycznych wśród niezwykle zróżnicowanej i wieloaspektowej publiczności.

Koncerty z pewnością zachwycą zarówno miłośników muzyki klasycznej, jak i tych, którzy pragną odkryć mniej znane instrumenty barokowe. W programach koncertów znalazły się kompozycje wybitnych twórców, których prace znacząco przyczyniły się do rozwoju muzyki okresu baroku.

W czasach, które dla kultury stanowią szczególne wyzwanie, naznaczone są narastającą niepewnością, postępującą relatywizacją wartości, cykl koncertów „Zamek Muzyki” w zamyśle organizatorów ma być cennym antidotum na te niepokojące tendencje. Bezpośredni kontakt z żywą, emanującą autentycznością sztuką muzyczną, połączony z bardzo osobistą, otwartą relacją z artystami chętnymi do dzielenia się tajnikami swojego rzemiosła, stanowić będzie cenne doświadczenie, pozwalające na chwilę wytchnienia, refleksji i duchowej regeneracji – tak potrzebnej w obliczu współczesnych wyzwań i problemów mentalnych nurtujących społeczeństwo.

Cykl koncertów „Zamek Muzyki” to nie tylko unikatowa okazja do prezentacji sztuki muzycznej najwyższej próby, ale również istotny wkład w kultywowanie i propagowanie bezcennego dziedzictwa kulturowego regionu.

KONCERT NR 1 1 CZERWCA

POSTANOWILIŚMY OTOCZYĆ SIĘ PIĘKNEM

Program:

Dietrich Buxtehude (1637-1707)
Praeludium g-moll

Bartolomeo de Selma y Salaverde
(1595-1640)
Vestiva i colli passeggiato

Johann Caspar Kerll (1627-1693)
Passacaglia in d

Phillipp Friedrich Böhdecker
(1607-1683)
Sonata sopra „La Monica”

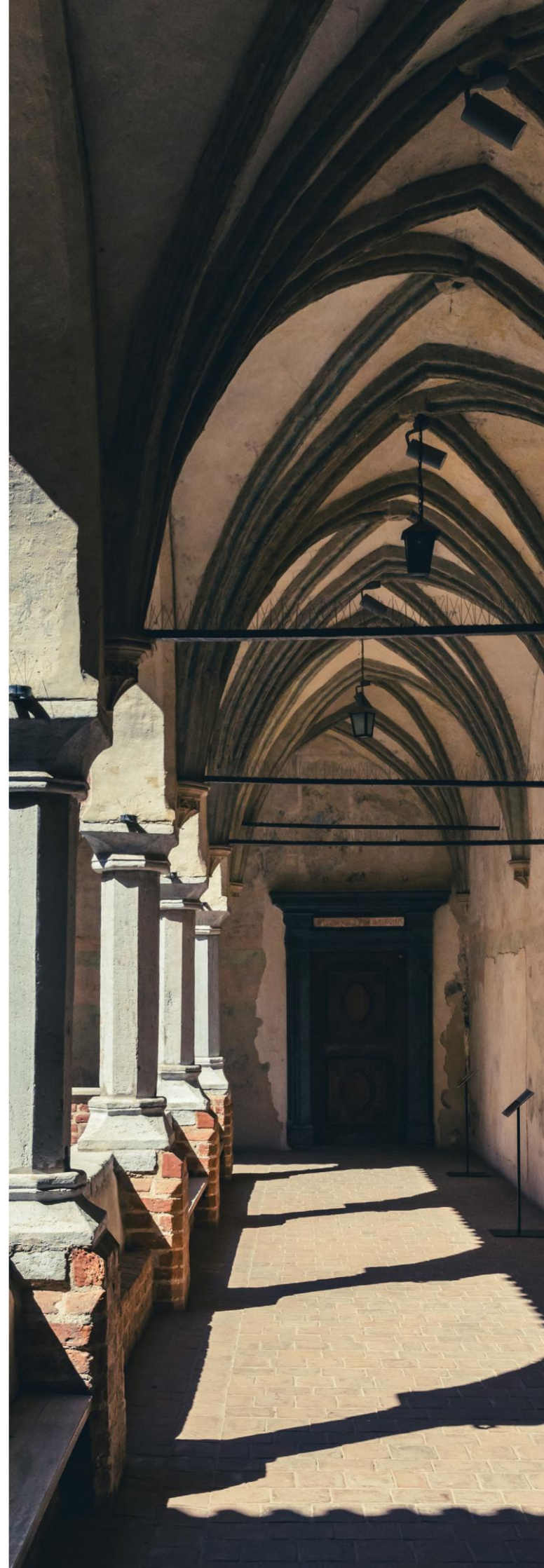
Johann Adam Reincken (1643-1722)
Fuga in g

Giovanni Antonio Bertoli (1598-1645)
Sonata settima

Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621)
Fantasia chromatica

Anonim
The Duke of Norfolk

Program
koncertu
koncentruje się
na stylu
fantasticus,
który
charakteryzuje
się swobodą
wyrazu i

emocjonalnością. Występ będzie obejmował utwory z epoki baroku, w których główną rolę odegrają dulcian oraz zabytkowe barokowe organy. Dulcian, z jego ciepłym brzmieniem, wprowadzi widzów w tajemniczy świat dźwięków, idealnie współgrając z potęgą organów. Koncert z pewnością zachwyci zarówno miłośników muzyki klasycznej, jak i tych, którzy pragną odkryć mniej znane instrumenty barokowe.

W programie koncertu znalazły się kompozycje wybitnych twórców, których prace znacząco przyczyniły się do rozwoju muzyki okresu baroku. Wśród nich znajduje się Dietrich Buxtehude, autor monumentalnego „Praeludium g-moll”, które otworzy nasze spotkanie, wprowadzając słuchaczy w atmosferę niezwykłych dźwięków. Kolejne utwory, takie jak „Vestiva i colli passeggiato” Bartolomeo de Selma y Salaverde oraz „Passacaglia in d” Johann Caspara Kerlla, zaprezentują Państwu różnorodność stylów i technik, które charakteryzują epokę. Nie zabraknie również kompozycji Philippa Friedricha Böhdeckera, Johann Adama Reinckena, Giovanni Antonio Bertoliego oraz Jana Pieterszooona Sweelincka, których dzieła w pełni oddają ducha barokowej twórczości.

Na zakończenie koncertu usłyszymy utwór anonimowego kompozytora „The Duke of Norfolk”, który stanowi doskonałe zwieńczenie naszego programu.

WYKONAWCY:

Tomasz Wesołowski – fagocista specjalizujący się w grze na instrumentach historycznych. Koncertujący solista, kameralista, muzyk orkiestrowy i pedagog. Urodzony w 1980 r. w Gdańsku, w 2004 uzyskał dyplom z

wyróżnieniem na Akademii Muzycznej w Gdańsku, w klasie prof. Wojciecha Orawca, studia kontynuował w Królewskim Konserwatorium w Hadze oraz w Accademia Internazionale della Musica w Mediolanie. Od 2008 roku prowadzi klasę fagotu historycznego w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Tamże w 2022 roku obronił doktorat o 42 Kaprysach na fagot solo Etienna Oziego. Inicjator działań aktywizujących i promujących młodych wykonawców muzyki dawnej, współpracuje z wiodącymi orkiestrami historycznego nurtu wykonawczego. Aktywnie udziela się również jako wykładowca na kursach Varmia Musica Academia w Lidzbarku Warmińskim oraz Oficina de Musica de Curitiba w Brazylii, a także prowadząc warsztaty i wykłady w polskich i zagranicznych uczelniach i szkołach muzycznych.

Liminalis to trio, które przenosi dawne XVII i XVIII-wieczne melodie w nową przestrzeń dźwiękową, balansując na granicy epok. Zespół czerpie inspirację z dawnych melodii zapisanych w angielskich, irlandzkich, szkockich zbiorach na flet, opracowanych przez kompozytorów żyjących na przestrzeni XVII – XIX wieku, interpretując je w świeży, współczesny sposób. Ich muzyka to połączenie tradycji, nurtu wykonawstwa muzyki dawnej i nowoczesności, gdzie historyczne wariacje splatają się z autorskimi kompozycjami i improwizacją. Muzyka Liminalis jest akustyczna, liryczna i transowa, momentami subtelna, a innym razem dynamiczna i pełna energii. To podróż między epokami, gdzie dawne melodie odnajdują nowe życie w nowoczesnych aranżacjach.

W pierwszej części koncertu usłyszymy kompozycje Louisa Jansena, który w swoim dziele „12 Scotch Airs or Melodies Arranged with Variations for the German Flute” z XVIII/XIX wieku, zaprezentuje klasyczne szkockie melodie, takie jak „My ain kind Deary” oraz „Roslin Castle”. Te utwory, przepełnione emocjami, będą wprowadzeniem do bogatej tradycji muzycznej Szkocji. Następnie, John Walsh, znany z pracy nad „The Division Flute”, przybliży nam utwory z XVII/XVIII wieku, w tym „Readings Ground” oraz „Faronells Ground”. Jego kompozycje pokazują wirtuozerię i technikę gry na flecie, a także rozwijają tradycję melodii tanecznych. Kolejnym punktem programu będą stare pieśni, w tym znana „Scarborough Fair” oraz „The Sky Boat Song”. Te utwory, datowane na XVI i XVIII wiek, są nie tylko melodiami, ale również nośnikami kulturowych

Jan Tomasz Adamus – dyrygent, organista, klawesynista, kreator kultury; studiował w Krakowie i Amsterdamie, wieloletni wykładowca Akademii Muzycznej we Wrocławiu. Od 2008 roku dyrektorem naczelnym i artystycznym instytucji kultury Capella Cracoviensis – krakowskiego chóru kameralnego oraz grającej na historycznych instrumentach orkiestry, z którymi wystąpił na wielu znaczących festiwalach i w renomowanych salach koncertowych: Concertgebouw Amsterdam, Theater an der Wien, Haydn Festspiele Brühl, Festiwal Muzyki Polskiej, sala NOSPR, SWR Festspiele Schwetzingen, Bachfest Leipzig, Händel Festspiele Halle. Dokonał wielu nagrań płytowych obejmujących solowy repertuar organowy, dawną muzykę polską, opery barokowe oraz romantyzm na historycznych instrumentach (Chopin, Schubert, Moniuszko).

opowieści, które przetrwały wieki. W dalszej części koncertu zaprezentujemy utwory Jamesa Oswalda z jego „The Caledonian Pocket Companion”, w tym „When she cam ben she bobed” oraz „Green Sleeves”. Oswald, jako kompozytor i aranżer, wprowadza do swoich dzieł elementy folkloru, co czyni je wyjątkowymi.

WYKONAWCY:

KONCERT NR 2

13 LIPCA

LIMINALIS

– DAWNE MELODIE

WYSP BRYTYJSKICH

Program:

Louis Jansen (1774-1840)

Scotch Airs or Melodies Arranged with

Variations for the German Flute (XVIII/XIX w.):

– My ain kind Deary

– Roslin Castle

John Walsh (1665-1736)

The Division Flute (XVII/XVIII w.)

– Readings Ground

– Pauls Steeple

– Faronells Ground

– A Division to a Ground by Mr Solomon
Eccles

– Division on a Ground

The old songs:

– The Scarborough Fair (XVI/XVII w.)

– The Sky Boat Song (XVIII w.)

James Oswald (1711-1769)

The Caledonian Pocket Companion

– When she cam ben she bobed

– Green Sleeves

Niel Gow (1727-1807)

A Third Collection of Stratspey Reels, &c.
(XVIII w.)

– Lady Charlotte Bruce’s Favourite

– Lord Macdonalds Reel

Zespół LIMINALIS Patrycja Betley –
instrumenty perkusyjne Karolina Zych
– flet traverso Michał Zator – harfa,
śpiew

Patrycja Betley – multiperkusjonistka,
kompozytorka, muzykoterapeutka,
pedagog. Współtworzy czołowe polskie
zespoły muzyki world, takie jak Karolina
Cicha & Spółka, duet Betley/ Miró, Kayah
& Transoriental Orchestra, trio jazzowe
Moździerz/Betley/Smoliński. Występuje z
Leszkiem Moździerzem, oraz gitarzystą
klasycznym Krzysztofem Meisingerem.

Tworzy „melodie w rytmie”, łącząc
etniczne instrumenty perkusyjne z
klasycznymi zestawami perkusyjnymi i
elektroniką. Od 2022 roku jest oficjalną
endorserką jednej z największych
światowych marek perkusyjnych MEINL
oraz irlandzkich bębnów ramowych
bodhrán firmy Metloef Drums. Została
laureatką m.in. nagród dla Najlepszego
Muzyka na Festiwalu „Mikołajki
Folkowe” w Lublinie, konkursie
„Muzykorama” we Wrześni czy Festiwalu
„Nowa Tradycja” Polskiego Radia Nowa
Tradycja. Występuje na prestiżowych
festiwalach muzycznych w Polsce oraz za
granicą, m.in. w Royal Albert Hall w
Londynie, na World Economic Forum w
Szwajcarii, Jodphur Festival w Indiach i
in.

Karolina Zych – specjalizuje się w grze
na historycznych fletach poprzecznych
sprzed reformy Böhma. Flecistka
orkiestry instrumentów historycznych
MACV Warszawskiej Opery Kameralnej.
Prowadzi klasy fletów historycznych w
Akademii Muzycznej w Poznaniu oraz na
Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka
Chopina w Warszawie. Edukację

muzyczną rozwijała na flecie
współczesnym w Akademii Muzycznej w
Gdańsku, a następnie na flecie
historycznym w Hochschule für Musik
und Theater w Lipsku. Współpracuje z
Royal Baroque Ensemble pod dyрекcją
Lilianny Stawarz, klawikordzistką Marią
Erdman, pianistką Katarzyną Drogosz,
orkiestrą Diletto, Capellą
Cracoviensis, Wrocławską Orkiestrą
Barokową.

Michał Zator – jedyny harfista w Polsce i
jeden z niewielu na świecie, który
wykonuje na harfie autorski repertuar
akompaniując sobie do śpiewu.
Wielokrotnie zapraszany do współpracy
przez polskie filharmonie. Stypendysta
Ministra Kultury. Stypendysta Marszałka
Wielkopolski. Półfinalista piątej edycji
programu „Mam Talent”. Nagrywał
wspólne projekty min. z Edytą Górniak.
Obecnie współpracuje min. z Natalią
Niemen. W swoim repertuarze ma
kompozycje klasyczne i autorskie. W
pracy twórczej pomaga mu rzetelne
wykształcenie otrzymane na Akademii
Muzycznej w Poznaniu, którą ukończył z
wyróżnieniem w klasie prof. Katarzyny
Staniewicz.

Wirtuozeria, szaleństwo i dźwiękowa
podróż przez Habsburskie Imperium to
nie tylko opis muzyki, ale także
zaproszenie do zanurzenia się w
barokowy świat pełen emocji i
wyrafinowanej techniki. Program
„Fantasticus” to prawdziwe święto
wirtuozerii, które przenosi słuchaczy w
intensywne uniesienia, które są
charakterystyczne dla stylu fantasticus.
Styl ten jest znany z odważnych

eksperymentów, które łączą
skomplikowane struktury muzyczne z
elementami improwizacji, co sprawia, że
każda interpretacja staje się unikalna.

W ramach tego programu słyszymy
spektakularne zderzenie znanych sonat
H.I.F. Bibera, jednego z
najwybitniejszych kompozytorów epoki
baroku, z nieco zapomnianymi, ale
bardzo świeżymi kompozycjami, takimi
jak Sonata d-moll Heinricusa Litzkaua.
Ta ostatnia, niedawno odkryta, jest
prawdziwą dźwiękową perłą, która
wzbogaca program o nowe brzmienia i
emocje, pokazując, że nawet w
barokowym kanonie są miejsca na
odkrycia i nowatorskie interpretacje.
Zarejestrowany przez Da Vinci
Publishing, projekt „Fantasticus” staje
się nie tylko muzyczną podróżą, ale
również eksploracją granic wyobraźni.

W świecie barokowej fantazji wszystko
jest możliwe, a granice między muzyką,
emocjami i wyobraźnią zaczynają się
zacierać. Każda nuta, każdy akord
tworzy spójną narrację, która pulsuje
życiem i wciąga słuchaczy w głąb
barokowego doświadczenia.
„Fantasticus” to zatem nie tylko
koncert, to prawdziwe przeżycie, które
łączy przeszłość z teraźniejszością,
ukazując bogactwo barokowych
dźwięków w nowym świetle.

WYKONAWCY:

KONCERT NR 3 21 WRZEŚNIA

FANTASTICUS – BAROKOWA FANTAZJA BEZ GRANIC

Program:

Giovanni Bonaventura Viviani
(1638-1692)
Sonata a-moll

Philipp Friedrich Böddecker (1607-1683)
Sonata d-moll

Heinrich Ignatz von Biber (1644-1704)
Sonata dorycka C 139

Heinrich Litzkau (?-?)
Sonata d-moll

Heinrich Ignatz von Biber (1644-1704)
Sonata e-moll C 142

Aleksandra Owczarek – skrzypce
barokowe Klaudia Łoboda – klawesyn

Klaudia Łoboda – absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie, obecnie kształci się w klasie dra Aleksandra Mocka. Od kilku lat współorganizuje Mid Europe Early Music Festival. Zdobyła m.in II nagrodę w kategorii solowej oraz podwójną I nagrodę w duecie z Natalią Olczak na VII Konkursie Klawesynowym Wandy Landowskiej w Ruvo di Puglia (Włochy). Szkoliła się u Aline Zylberajch, Mitzi Meyerson, Martina Gestera, Ketila Haugsanda i innych. Jako członkini zespołu OWCZAREK|ŁOBODA DUO 2023 otrzymała nagrodę specjalną WDR na Międzynarodowym Konkursie H.I.F. Bibera w Sankt Florian (Austria).

Aleksandra Owczarek – absolwentka Akademii Muzycznej w Krakowie w Antonio Vivaldi to postać, która na stałe wpisała się w historię muzyki klasycznej. Jednak jego twórczość wykracza daleko poza znane utwory. Vivaldi był nie tylko kompozytorem, ale również wirtuozem skrzypiec, nauczycielem i kapłanem, co miało znaczący wpływ na jego muzykę. Przez całe swoje życie stworzył ponad sześćset kompozycji, które obejmują szeroki wachlarz gatunków.

Wiele z nich to utwory instrumentalne, takie jak sonaty, symfonie i koncerty, ale również dzieła wokarno-instrumentalne, w tym kantaty, motety, oratoria i opery. Jego twórczość charakteryzuje się wyjątkową lekkością i dynamiką, co sprawia, że jest ona ciągle aktualna i

klasie skrzypiec barokowych prof. Sirkki-Liisy Kaakinen-Pilch oraz dr. hab. Zbigniewa Pilcha. W zakresie gry solowej i kameralnej szkoliła się u m.in. Antoinette Lohmann, Jorge Jimeneza, Bruna Cocseta i Aureliusza Golińskiego. W 2019 wraz z klawesynistką Klaudią Rogą zdobyła Grand Prix na Konkursie Klawesynowym Wandy Landowskiej w Ruvo di Puglia (Włochy). W sierpniu 2022r. odbyła trasę po Europie jako członkini Wrocławskiej Orkiestry Barokowej ze spektaklem Johna Malkovicha „The Infernal Comedy”. Od 2022r. tworzy Owczarek|Łoboda Duo. W 2023r. na Międzynarodowym Konkursie H.I.F. Bibera w Sankt Florian (Austria) artystki otrzymały nagrodę specjalną radia WDR 3, a na 3. Międzynarodowym Konkursie Muzyki Kameralnej KraCamera – I miejsce. Na 6. Międzynarodowym Konkursie VirtuClassic zdobyła I nagrodę w kategorii skrzypce.

cieszy się dużym zainteresowaniem. Szczególne miejsce w jego dorobku zajmują utwory na wiolonczelę. Vivaldi stworzył 26 koncertów oraz 9 sonat przeznaczonych na ten instrument, co świadczy o jego uznaniu dla możliwości muzycznych wiolonczeli i jej roli w orkiestrze.

Te kompozycje nie tylko pokazują techniczne umiejętności wykonawcy, ale także emocjonalną głębię, która wciąż porusza słuchaczy. Vivaldi, mimo upływu lat, nadal inspirował i zachwyca kolejne pokolenia muzyków i miłośników muzyki, a jego dzieła są nieodłącznym elementem repertuaru muzyki klasycznej.

KONCERT NR 4 5 PAŹDZIERNIKA

LA SERENISSIMA

Program:

Antonio Lucio Vivaldi (1678-1741)

Sonata na wiolonczelę i basso continuo

B-dur RV 46

Preludio. Largo – Allemanda.

Allegro – Largo – Corrente. Allegro

Sonata na wiolonczelę i basso continuo

g-moll RV 42

Preludio. Largo – Allemanda. Andante

– Sarabanda. Largo – Gigue. Allegro

Sonata na wiolonczelę i basso continuo

a-moll RV 44

Largo – Allegro poco – Largo – Allegro

Sonata na wiolonczelę

i basso continuo Es-dur RV 39

Larghetto – Allegro – Andante – Allegro

WYKONAWCY:

Jakub Kościukiewicz – wiolonczela

barokowa Anna Swoboda –

teorba/gitara barokowa Ewa Mrowca –

klawesyn

Jakub Kościukiewicz – wiolonczelista

specjalizujący się w grze na

instrumentach historycznych. Pedagog i

animator wydarzeń związanych z

historycznym wykonawstwem muzyki

dawnej. Absolwent Akademii Muzycznej

w Krakowie, w klasie wiolonczeli T.

Kamińskiej, Guildhall School of

Music&Drama w Londynie, Dresdner

Akademie für Alte Musik. Jako

kameralista, solista i muzyk orkiestrowy

występował i nagrywał z większością

polskich zespołów grających na

instrumentach historycznych, m.in.

Goldberg Baroque Ensemble, Cantores

Minores Wratislavienses oraz Cappella

dell’Ospedale della Pietà, Il Giardino

d’Amore, a także z belgijskimi zespołami

Collegium Vocale oraz Les Muffatti.

Występował w Europie, w Chinach,

Japonii i USA. Brał udział w nagraniach

ponad 30 płyt CD . Od 2005 roku

współpracuje z zespołem Musicae

Antique Collegiae Varsoviense przy

Warszawskiej Operze Kameralnej. Na

Akademii Muzycznej w Łodzi, od 2011

roku wykłada wiolonczelę barokową.

Założyciel i kierownik artystyczny

łódzkiej orkiestry barokowej Altberg

Ensemble.

Anna Swoboda – ukończyła z

wyróżnieniem studia w zakresie gry na

lutni w Akademii Muzycznej w

Krakowie w klasie Jerzego Żaka oraz w

Hochschule für Musik Trossingen pod

kierunkiem Rolfa Lislevanda i studia

licencjackie w Katedrze Komparatystyki

Literackiej Uniwersytetu

Jagiellońskiego. Realizując basso

continuo, współpracowała z solistami i

zespołami

w kraju i za granicą oraz z teatrami

operowymi w Stuttgarcie, Pforzheim,

Krakowie, z Warszawską Operą

Kameralną, Capellą Cracoviensis, Polską

Operą Królewską oraz Danmarks Radio

Orkestret w Kopenhadze i Hochschule

für Musik u. Theater w Lipsku. W pracy

doktorskiej zajęła się muzyką kameralną

z lutnią obligato XVII/ XVIII w., dokonała

jej premierowych rejestracji

dźwiękowych. W 2023 r. ukazała się jej

solowa płyta Timeless Lute z utworami

na lutnię barokową Silviusa Leopolda

Weissa oraz premierowym nagraniem

suity Le Parnasse Silesienne Marka

Pasiecznego.

Ewa Mrowca – z wyróżnieniem

ukończyła studia w Krakowskiej

Akademii Muzycznej w klasie prof.

Elżbiety Stefańskiej. Absolwentka

Guildhall School of Music&Drama w

Londynie w klasie Nicholasa Parle, oraz

Schola Cantorum Basiliensis w Bazylei w

klasie Jörga Andreasa

Böttichera. Stypendystka Ministerstwa

Kultury, Ministerstwa Nauki i

Szkolnictwa Wyższego Rządu Szwajcarii,

Accademii Musicale Chigiana oraz

Guildhall School of Music&Drama.

Koncertuje w Polsce, Francji, Niemczech,

Hiszpanii, Chinach, Japonii oraz USA.

Występowała pod kierunkiem Jordiego

Savalla, Alfredo Bernardiniego,

Benamina Bayla, Olivii Centurioni i

Petera Van Heyghena. Współpracuje z

wieloma zespołami muzyki dawnej. m.in.

Musicae Antiquae Collegium

Varsoviense. Współtwórczyni zespołu

Altberg Ensemble. Wykłada w Akademii

Muzycznej w Łodzi, oraz Akademii

Muzycznej w Krakowie. Jej pierwszy

solowy album z Pieces de clavessin Jeana

Nicolasa Geoffroy (Dux 0137), zyskał

znakomite recenzje w Polsce,

Luxemburgu, Francji i Niemczech.

Program „Miłość i życie kobiety” to

podróż przez emocje i doświadczenia

związane z kobietą perspektywą miłości,

relacji i osobistego rozwoju. Składa się z

trzech części, w których kompozytorzy

eksplorują różne aspekty tych tematów,

tworząc głęboki i poruszający muzyczny

obraz. Pierwsza część programu to

„Frauenliebe und Leben” Roberta

Schumanna, cykl pieśni op. 42, który

odzwierciedla rozwój uczuć kobiety w

różnych etapach jej życia. Utwory

zaczynają się od momentu zauroczenia,

przez miłość i zaręczyny, aż do

małżeństwa i strat.

KONCERT NR 5 16 LISTOPADA

MIŁOŚĆ I ŻYCIE KOBIETY

Program:

Robert Schumann (1810-1856)

Frauenliebe und leben op.42

- Seit ich ihn gesehen
- Er, der Herrlichste von allen
- Ich kann’ nicht fassen, nicht glauben
- Du Ring an meinem Finger
- Helft mir, ihr Schwestern
- Süßer Freund, du blickest
- An meinem Herzen, an meiner Brust
- Nun hast du mir den ersten Schmerz getan

Julian Aguirre (1868-1924)

Idilio na fortepian solo

Paolo Tosti (1846-1916)

Pieśni

- Malia
- Aprile
- L’ultimo bacio
- Non t’amo piu
- Ideale

Każda pieśń ukazuje inne emocje i przeżycia, od euforii związanej z poznawaniem ukochanego („Seit ich ihn gesehen”) po ból i cierpienie związane z utratą („Nun hast du mir den ersten Schmerz getan”). Schumann mistrzowsko łączy teksty z muzyką, tworząc intymną i osobistą narrację, która angażuje słuchacza w emocjonalną podróż. Następnie program przenosi nas do świata Juliana Aguirre, którego „Idilio” na fortepian solo wprowadza nas w romantyczną i refleksyjną atmosferę. Utwór ten, pełen subtelnych melodii i harmonii, doskonale komponuje się z wcześniejszą częścią, dodając nowy wymiar do tematu miłości. Ostatnia część programu składa się z utworów włoskiego kompozytora Paolo Tostiego, którego pieśni są znane z ich liryzmu i głębokiej ekspresji.

Utwory takie jak „Malia”, „Aprile” czy „Non t’amo piu” eksplorują różne odcienie miłości, od słodkiego zauroczenia po rozczarowanie i melancholię. Dzięki połączeniu utworów Schumanna, Aguirre i Tostiego, słuchacze mają okazję doświadczyć bogatej palety emocji, które odzwierciedlają nie tylko miłość, ale i życie jako całość.

WYKONAWCY:

Anna Mikołajczyk-Niewiedział – sopran
Mirosław Feldgebel – fortepian

Anna Mikołajczyk-Niewiedział –
solistka Warszawskiej Opery

Kameralnej, Opery Bałtyckiej, Opery Wrocławskiej, gdzie zaśpiewała wiele pierwszoplanowych ról, między innymi w operach Mozarta, Czajkowskiego, Verdiego czy Strawińskiego. Prawykonania swoich dzieł powierzają jej często współcześni kompozytorzy, tacy jak Zygmunt Krauze, Paweł Łukaszewski, Piotr Moss, Elżbieta Sikora. Znaczącym sukcesem była kreacja tytułowej partii w operze Madame Curie Elżbiety Sikory – prapremiera w listopadzie 2011 roku w Paryżu. W 2013 nagrodą Orphée du Prestige Lyrique de l’Europe de l’Academie du Disque Lyrique uhonorowano DVD Madame Curie wydane przez firmę DUX. W dorobku artystki znajdują się występy na deskach światowych scen, w towarzystwie wybitnych muzyków i dyrygentów. Z dumą propaguje dorobek polskich kompozytorów wszystkich epok. Dokonała nagrań ponad 50 albumów płytowych, a wśród nich jest 12, które otrzymały nagrodę Akademii Fonograficznej FRYDERYK. W 2023 roku uzyskała tytuł profesora sztuki. Prowadzi klasę śpiewu solowego na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie.

Mirosław Feldgebel – absolwent Wydziału Instrumentalnego w klasie fortepianu, studiował także na Wydziale Teorii, Kompozycji i Dyrygentury w Akademii Muzycznej w Warszawie. Partnerował najwybitniejszym artystom polskim i zagranicznym. Jest laureatem kilku międzynarodowych konkursów pianistycznych (m.in. I nagroda w Torneo Internazionale di Musica w Turynie, III nagroda w XII Concorso Musicale Europeo Citta di Moncalieri). Od wielu lat zajmuje się wykonawstwem muzyki dawnej na instrumentach historycznych – na klawesynie, harfach średniowiecznych, renesansowych i barokowych oraz na wczesnych fortepianach klasycznych i romantycznych. Występował w wielu prestiżowych salach koncertowych Europy, obu Ameryk, Afryki oraz Azji. Brał udział w wielu międzynarodowych festiwalach muzycznych, m.in. Wratislavia Cantans, Festiwal Chopinowski w Dusznikach Zdroju, Warszawska Jesień, Międzynarodowy Festiwal Duetów Fortepianowych w Siauliai na Litwie, Holland Festival.

KONCERT NR 6
30 LISTOPADA

BLASK I SPLENDOR BAROKU

Program:

Francesco Maria Veracini (1690-1768)
Sonata D-dur na skrzypce i b.c. op. 2 nr 1
I. Toccata II. Capriccio primo III. Allegro
IV. Epilogo della Toccata V. Capriccio
secondo

Johann Sebastian Bach (1685-1750)
II Sonata A-dur na skrzypce i klawesyn
obligato BWV 1015
I. [Andante] II. Allegro assai III. Andante
un poco IV. Presto

François Couperin (1668-1733)
XIV Koncert d-moll z cyklu
„Les Goûts-réunis, ou Nouveaux Concerts”
I. Gravement II. Allemande III. Sarabande
IV. Fuguede

Arcangelo Corelli (1653-1713)
Sonata A-dur na skrzypce i b.c. op. 5 nr 6
I. Grave II. Allegro III. Allegro IV. Adagio V.
Allegro

Georg Friedrich Händel (1685-1759)
Sonata D-dur na skrzypce i b.c. HWV 371
I. Affettuoso II. Allegro III. Larghetto IV.
Allegro

Idea
koncertu
jest
ukazanie
bogactwa
muzyki
dawnych
wieków, ze

szczególnym uwzględnieniem muzyki kościelnej, w autentycznej formie, w jakiej była wykonywana w czasach swojego powstania. Na skrzypce i klawesyn powstała ogromna liczba utworów zarówno świeckich, jak i religijnych, które były wykorzystywane podczas liturgii katolickiej oraz luterkańskiej. Barok, jako epoka, to czas przepychu, kunsztu oraz różnorodności form i gatunków. To okres, w którym wirtuozeria, precyzja oraz improwizacja odgrywają kluczowe role. W muzyce barokowej dramatyczność, radość i powaga nieustannie współlistnieją, tworząc niezwykle bogaty i złożony pejzaż dźwiękowy. Słuchacze mają okazję doświadczyć nastrojowego brzmienia Corellego, tanecznych rytmów Couperina oraz pompatycznych kompozycji Händla. Dzięki temu koncertowi, zespół pragnie nie tylko oddać hołd wielkim twórcom baroku, ale także umożliwić publiczności odkrycie na nowo magii i piękna muzyki dawnej, która wciąż ma moc poruszania serc i umysłów współczesnych słuchaczy.

WYKONAWCY:

Zbigniew Pilch – skrzypce Marta Niedźwiecka – klawesyn

Zbigniew Pilch – artysta o bardzo szerokich

zainteresowaniach, które obejmują muzykę synu prof. Marty CzarnyKaczmarskiej i dr hab. instrumentalną od XVI do XXI wieku. Koncertuje

Aleksandry Rupocińskiej w Akademii Muzycznej jako solista, kameralista i dyrygent. Ukończył we Wrocławiu, a także Hochschule für Musik und Wydział Instrumentalny Akademii Muzycznej

Theater „Felix Mendelssohn-Bartholdy” w Lipsku w Krakowie, jego mistrzem był Zbigniew Szlew klasie Nicholasa Parle’a.. IArtystka prowadzi zer. Jednocześnie specjalizował się w grze na szeroką działalność koncertową i dydaktyczną. skrzypcach barokowych pod kierunkiem Zyg-

Wykłada na wrocławskiej Akademii Muzycznej, munta Kaczmarskiego. Jest członkiem Wrocław a także w Lidzbarku Warmińskim podczas Festi-Baroque Ensemble, współpracował z Sinfowalu Varmia Musica. Jako kameralistka współ-niettą Cracovią i pełnił funkcję koncertmistrza pracuje z wieloma zespołami, takimi jak m.in. Wrocławskiej Orkiestry Barokowej. W 2017 r.

Wrocław Baroque Ensemble, Ars Cantus, Canto- ukazała się jego pierwsza solowa płyta Oświeres Minores Wratislavienses, Wrocławska Or-cony wirtuoz (CD Accord). Artysta nagrał także kiestra Barokowa, Fernabucco. Występowała na wirtuozowskie koncerty skrzypcowe Feliksa wielu festiwalach, wśród należy można wymienić Janiewiczza wraz z Musicae Antiquae Collegium

Międzynarodowy Festiwal Wratislavia Cantans, Varsoviense pod dyрекcją Kaia Bumanna (2007).

Forum Musicum, BachFest Leipzig, Międzyna- W sierpniu 2024 r. ukazała najnowsza solowa rodowy Festiwal Bachowski w Świdnicy, Usedo-płyta artysty Bach Romantique (CD Accord) mer Musikfestival, Jazztopad Festival czy Ohrid zawierająca suity wiolonczelowe Johanna Seba-

Summer Festival. Kierownik artystyczny projektu stiana Bacha we wczesnoromantycznym opraco- waniu Ferdinanda Davida na skrzypce. Zbigniew Narodowe Forum Muzyki im. Witolda Lutosław-

KONCERT NR 7 7 GRUDNIA

FAŁSZYWE POZORY SŁAWY

Program:

Georg Philipp Telemann (1681-1767)
Die kleine Kammermusik – Partia B-dur
TWV 41:B1
Con Affetto, Presto, Dolce, Vivace, Largo,
[], Allegro

Johann Sigismund Weiss (1690-1737)
Sonata g-moll
Adagio, Rondau, Sarabande, Gigue presto

Georg Philipp Telemann (1681-1767)
Partia a cembalo solo G-dur TWV 32:1
Preludio, Aria, Rondeau, Menuets,
Gigue a l’Angloise

Georg Philipp Telemann (1681-1767)
Die kleine Kammermusik – Partia g-moll
TWV 41:G4
Grave, Allegro, Allegro, Tempo di Minue,
Allegro, A tempo giusto, Allegro assai

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)
Fantazja C-dur H. 284

Johan David Heinichen (1683-1729)
Sonata F-dur
Affectuoso, Allegro, Adagio, Allegro

Carl Philipp Emanuel Bach (1714-1788)
Sonata g moll
Adagio, Allegro, Vivace

Pilch jest

gdzie prowadzi

Fałszywe pozory
monodramu,
muzyków,
są zagadnienia
wielkich XVIII-
ich przemyslenia
następnym
muzycy i
pismach kwestie
oraz pułapkami,

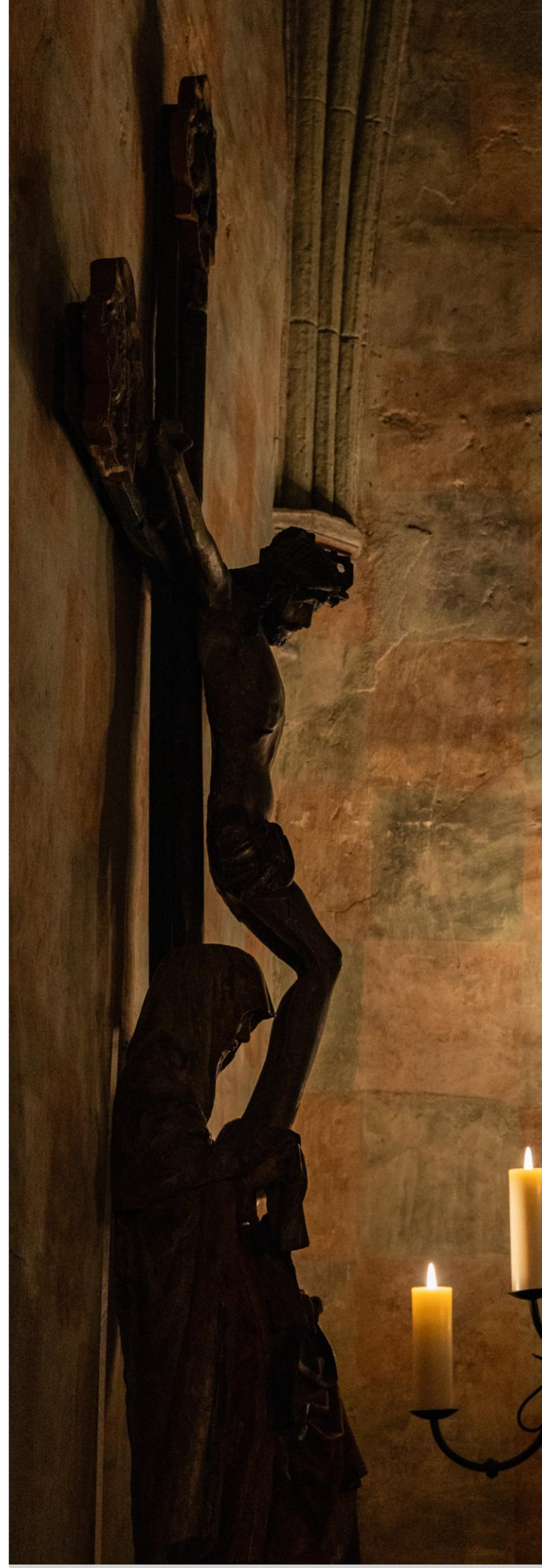
Wszystkie te
podejścia do nauki
iluzorycznymi
zaniedbania
muzycy powinni
umiejętności i
zewnątrznych
zaprezentowana
Johanna
1690 roku pod
kameralistyki
który w w swoim

Całość dopełnią
wypowiedź
„Muzyka jest
być

WYKONAWCY:

Marek
klawesyn

Marek
Polsce
historycznych
muzyk
dawnej.
klasie oboju prof.
Konserwatorium
klasycznego Ku

profesorem Akademii w Krakowie, skiego we
Wrocławiu w ramach programu Euro-
klasę skrzypiec barokowych.
pejskiej Stolicy Kultury 2016.
sławy to połączenie recitalu obojowego z formą
opartego na tekstach XVIII-wiecznych
teoretyków i myślicieli. Motywem przewodnim
związane z kondycją mentalną i zdrowotną
wiecznych wirtuozów instrumentalnych oraz
związane z przekazywaniem swojej wiedzy
pokoleniom. Tromlitz, Quantz i Mozart, znani
teoretycy z XVIII wieku, poruszają w swoich
związane z wychowaniem młodych muzyków
jakie mogą napotkać na swojej drodze do sławy.

prace wskazują na potrzebę wyważonego
i kariery w muzyce, ostrzegając przed
sukcesami, które mogą prowadzić do
prawdziwych wartości artystycznych. Młodzi
koncentrować się na rozwoju swoich
pasji, a nie na chwilowych trendach czy
znakach sukcesu. Od strony muzycznej
zostanie twórczość mało znanego kompozytora
Sigismunda Weissa, kompozytora urodzonego w
Wrocławiem i zestawiona z mistrzem barokowej
czyli twórczością Georga Philippa Telemanna,
bogatym życiorysie posiadał także wątek polski.

dzieła Carla Philippa Emanuela Bacha, którego
mogłaby stanowić motto niejednego koncertu:
językiem duszy, który wyraża to, co nie może
wypowiedziane, a o czym nie można milczeć.”

Niewiedział – obój barokowy Natalia Hyżak –

Niewiedział – jeden z pierwszych oboistów w
profesjonalnie zajmujący się grą na
obojach. Koncertujący solista, kameralista,
orkiestrowy oraz aktywny propagator muzyki
Absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu w
Mieczysława Koczorowskiego, Królewskiego
w Hadze w klasie oboju barokowego i
Ebbinge oraz Hochschule für Musik und Theater

w Lipsku w klasie Wolfganga Kubego. Ukończył z wyróżnieniem Podyplomowe Studia Menedżerów Kultury w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Od 1998 roku na stałe współpracuje z Warszawską Operą Kameralną, pełniąc w niej funkcje pierwszego oboisty. W roku 2020 założył zespół Warsaw Harmony, z którym prezentuje XVIII i XIX-wieczne dzieła przeznaczone na instrumenty dęte. Współpracuje z większością orkiestr i zespołów muzyki dawnej w Polsce i Czechach. Jest dyrektorem artystycznym festiwalu Varmia Musica w Lidzbarku Warmińskim. Prowadzi klasę oboju barokowego w Akademii Muzycznej w Poznaniu.

Natalia Hyżak – W 2008 roku ukończyła z wyróżnieniem poznańską Akademię Muzyczną, gdzie studiowała klawesyn pod kierunkiem ad. dr hab. Marii Banaszkiewicz-Bryły. Studia w Centre de Musique Ancienne, jednym z wydziałów Haute Ecole de Musique w Genewie (Szwajcaria), w klasie prof. Leonardo Garcii Alarcona. W Haut Ecole de Musique studiowała organy pod kierunkiem prof. Marcelo Gianniniego. Obecnie pracuje w Akademii Muzycznej w Poznaniu jako wykładowczyni oraz asystentka w klasie klawesynu ad. dr hab. Marii Banaszkiewicz-Bryły.

(1713–1787) Z MORĄGA.

Autor instrumentu był człowiekiem bywałym w świecie: wykształcony w rodzinnym mieście przez swego ojca Matthiasa (ok. 1690–1726), zdobywał dalsze szlify w Gdańsku pod okiem Andreasa Hildebrandta (między 1681 a 1691, † 1762), następnie odbył podróże do Kurlandii, Inflant, Rosji, Szwecji, Danii, Holsztynu oraz Dolnej Saksonii i osiadł w Lüneburgu. W rodzinne strony wrócił w 1741 roku, następnie przez 23 miesiące terminował w Królewcu u Adama Gottloba Caspariniego (1715–1788) – autora

**ORGANY KAPLICY ZAMKU BISKUPIEGO W LIDZBARKU WARMIŃSKIM
POWSTAŁY W 1760 ROKU W WARSZTACIE CHRISTOPHA HEINRICHA OBUCHA**

1760-1761, w warsztacie rzeźbiarza Chrystiana Bernarda Schmidta z Reszla.

Niezachowane elementy instrumentu odtworzone zostały w latach 2022–2024 przez firmę Zych Zakłady Organowe na podstawie rozległych badań instrumentoznawczych przy innych instrumentach Obucha oraz jego nauczycieli. Instrument nastrojony został we właściwej dla regionu temperacji autorstwa Johanna Georga Neidhardta (ok. 1680–1739).

/ Krzysztof Urbaniak

Dyspozycja głosów:

- Manual C-c3
- Floet 8' (drewniany, kryty)
- Principal 4' (prospekt)
- Floet 4' (drewniany, kryty)
- Salicional 4' (odwrotnie koniczny)
- Quinta 3' (wąska menzura)
- Octava 2'
- Sedecima 1' (szeroka menzura)
- Mixtur 3fach 2/3' (z chórem tercjowym)
- a1 = ok. 465 Hz
- temperacja wg Neidhardta „für das Dorf” (1732)

Ducha w Wilnie, których replika od 2008 roku służy jako jeden z instrumentów Eastman School of Music (USA).

Autorstwo organów w Lidzbarku ujawnione zostało w 2023 roku, kiedy to wewnątrz instrumentu odkryto wklejkę z inskrypcją „Christoph Heinrich Obuch. Orgelbauer in Mohrunge Anno 1760.”. Instrument o rokokowym prospekcie zamówił do swojej rezydencji biskup warmiński Adam Stanisław Grabowski (1698–1766) jako element nowego wystroju zamkowej kaplicy. Pod względem brzmienia i zastosowanych rozwiązań organy odzwierciedlają doświadczenia zebrane przez Obucha podczas jego podróży, łącząc tradycje wielu regionów. Instrument umieszczony jest w rzeźbionym i złożonym prospekcie organowym powstałym w latach

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Narodowy
Instytut
Muzyki
i Tańca

Dofinansowano ze środków **Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego** pochodzących z **Funduszu Promocji Kultury** w ramach programu „Muzyka”, realizowanego przez **Narodowy Instytut Muzyki i Tańca**

ORGANIZATOR:

ZAMEK BISKUPI
W LIDZBARKU
WARMIŃSKIM
Oddział MUZEUM WARMII I MAZUR W OLSZTYNIE

PARTNER:

Towarzystwo Muzyczne Medius

PATRONI MEDIALNI:

TVP | info_

kopernik.tv
TELEWIZJA KOPERNIK

